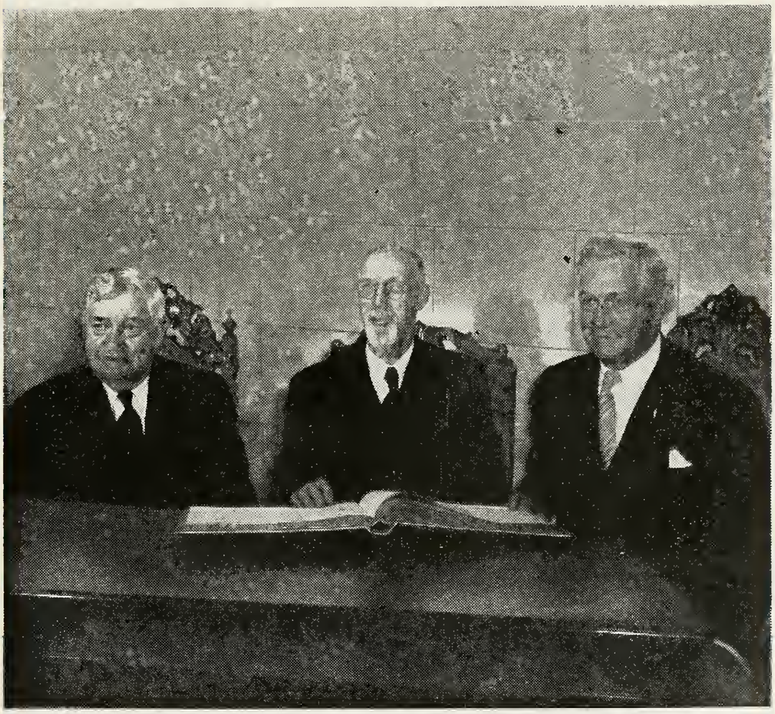
SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 1 JANUAR 1947 96. AARG.

Kirkens første Præsidentskab - Oktober 1946

Vejen til Sikkerhed

I en af de Aabenbaringer, der blev givet de Hellige i Kirkens første Dage, talte Herren om Betydningen af, at Kirkens Ledere advarede Folket mod de herskende Tilstande, saa at disse Tilstandes Virkninger kunde undgaas. Det var ikke Herrens Hensigt at tvinge nogen, for han har givet alle vor Handlefrihed. Men det er hans Hensigt at raade os gennem sine bemyndigede Ledere med Hensyn til vor Opførsel og udpege Vejen til Sikkerhed.

Derfor sagde han: »Se, jeg har sendt eder ud for at bære Vidnesbyrd og advare Folket, og det tilkommer hver Mand, som er blevet advaret, at advare sin Næste. Derfor er de uden Undskyldning, og deres Synder hviler paa deres eget Hoved.«

Fra Tid til anden advarer Kirkens Ledere Folket imod visse Tilstande. I de sidste Aar har de advaret dem imod:

Knapheds Tider, idet vi paalægger Folket at samle tilstrækkelig Mad og Klæder til et Aars Forbrug.

Ikke at komme i større Gæld end de er i Stand til at betale, naar Tiderne igen bliver mere normale, og der ikke længere er nogen Pengerigelighed.

Ikke at bidrage til Børneforseelserne ved at forsømme deres Børns Opdragelse i Hjemmet.

Skilsmisse og dens ledsagende Onder.

At følge falske Ledere, som opretter Sekter baseret paa falske Lærdomme og Planer og lover Folket Penge paa en let Maade.

Kommunismen og Organisationer, som nærer Følelser for Kommunismen.

Hor, Uroskab og ledsagende Onder.

Al Slags Spil.

Alkohol — Forbruget af dette tiltager stærkt.

Lovløshed af alle Arter.

Mange andre Emner kunde nævnes.

Til Tider kritiserer nogle Personer Kirkens Autoriteter for at diskutere disse Emner, og nogle gaar saa vidt, at de siger, at Brødrene prøver paa at leve deres Liv for dem. Brødrene ønsker ikke at leve nogen Mands Liv for ham. Alle har deres Handlefrihed og kan gøre, som de ønsker.

Dette har været Tilfældet gennem alle Tidsaldre. Men ligeledes har det været Tilfældet, at alle Tidsaldres Profeter har talt om mange Emner, ofte Ting, der almindeligvis ikke bliver betragtet som religiøse, og har raadet Folket. Hvis Folket ikke modtog deres Raad, blev de, som Skriften siger, »ladt uden Undskyldning, og deres Synder hvilede over deres eget Hoved«.

Naar Autoriteterne taler til Folket, gør de det i al Venlighed. De ønsker kun Folkets Velfærd: der findes ingen Selviskhed af nogen Art i deres Ord. Hvis Folket kun kendte Brødrenes inderste Tanker, vilde de opdage, at de i Sandhed er Guds Mænd, at de i Sandhed kun søger at fremme Herrens Værk og oprette hans Rige. Men de vil ogsaa vide, at disse Mænd er Vægtere paa Taarnene, at de ser langt frem, og at de er i Stand til at give inspireret Vejledning til alle, som bryder sig om at modtage den.

Gennem Kirkens Historie og i Sandhed under de to sidste Krige har Begivenhederne retfærdiggjort Brødrenes Raad. Hvis man vil læse de sidste ti Aars Prædikener, vil man blive forbavset over, hvor nøje Begivenhederne beviser Raadene, der blev givet i disse Taler. Kommende Aars Begivenheder vil ligeledes bevise, hvad der i Dag bliver sagt.

Læs omhyggeligt Autoriteternes Raad og følg det. Læs deres Advarsler om Emner henhørende til Nutidens Problemer uden Partiskhed, uden at tænke paa, at de lægger sig imellem Deres Affærer, betragt med Bøn i Hjertet, hvad de har sagt. Raadspørg Herren i Deres Bønner og se, om han ikke vil hjælpe Dem. Deres trofaste Bønner vil bringe Dem Overbevisning om, at det er Sandhed, som disse Guds Mænd taler i Dag, og at deres Ord skal tages alvorligt.

(The Church News, 9. Nov. 1946).

Vil højere Uddannelse formindske Troen paa Evangeliet?

Af Dr. *John A. Widtsoe.*

Med højere Uddannelse menes som Regel den Uddannelse, der faas efter den almindelige Folkeskoleundervisning. Eftersom Hovedhensigten med Uddannelse, hvad enten den er høj eller lav, er den samme, saa skulde Titlen maaske have lydt saaledes: »Vil Uddannelse formindske Troen paa Evangeliet?«

I Virkeligheden skulde Kirkens Raad, som det har lydt i over hundrede Aar, være et tilstrækkeligt Svar. Den har til alle Tider opmuntret til at studere og lære. Universiteter og Skoler inden for Kirken beviser dette.

Af de mange Udgifter, som Kirken har, er Udgifterne til Uddannelse de største. Man finder »Mormonstudenter« paa hvert eneste Universitet og Kollegium. I Sammenligning med Kirkens Medlemsskab, saa findes der intet Folk, som kan paavise en større Procent højere uddannede Kvinder og Mænd inden for dens Kirke. Kirken har til alle Tider haft det for Øje, at »Guds Herlighed er Intelligens,« og dens store Maal er at blive Gud lig.

Kirken kan ikke være anderledes paa Grund af de mange Aabenbaringer, Profeten Joseph Smith modtog, som er fyldt med Instruktioner om at samle Kundskab. Følgende er nogle, der findes i Pagtens Bog:

»Og siden ikke alle har Tro, søg flittigt og lær hverandre Visdomsord, ja, søg efter Visdomsord i de bedste Bøger, søg Lærdom ved Læsning og ved Tro.« 88 : 118.

»Og sæt Menighederne i Orden, studer og lær og bliv bekendt med alle gode Bøger, med Sprog, Tungemaal og Folk.« Pagtens Bog 90 : 15.

»Og jeg giver eder den Befaling, at I skal lære hverandre Rigets Lærdomme. Lær med Flid, og min Naade skal ledsage eder, for at I mere fuldkomment kan undervise i Teori, i Princip, i Lærdom, i Evangeliets Lov, i alle Ting, som henhører til Guds Rige, som er tjenlige for eder at forstaa. Om de Ting, som er

baade i Himlen og paa Jorden, Ting, som har været, Ting, som er, og Ting, som snart skal ske. De Ting, som er hjemme, og de Ting, som er ude, Nationernes Krige og Uroligheder og de Straffedomme, som kommer over Landet, og Kundskab om Land og Riger, at I kan være forberedt i alle Ting, naar jeg igen vil sende eder for at hædre det Kald, som jeg har kaldt eder til, og den Mission, jeg har betroet eder.« — — Pagtens Bog 88: 78—80.

Brigham Young erklærer i en anden af sine Taler:

»Vi skal plukke Frugt af Kundskabens Træ og smage den, da skal vore Øjne oplades og vore Hjerter forstaa. Vi skal sanke Visdom ved Læsning og ved Studium. Vi skulde i vore Skoler benytte de bedste Bøger til Oplæring og Uddannelse af Børnene ... Alle Opdagelser inden for Videnskaben og Kunsten er givet ved direkte Aabenbaring; men der er faa, som vil erkende dette ... Træer og Blomster, Fjelde og Dale, og alt, som kryber eller gaar paa Jorden, skal vi studere i denne store Skole, som Herren har sat os i, til vort Gavn. Lad os studere alt dette, som er nedtegnet i mange gode Bøger og i selve Naturen ... Uddannelsen er det ærlige Arbejdets Tjener.«

Uddannelsens sande Objektiv, dette at samle Kundskab og lære at bruge den til Menneskehedens Bedste, bliver helt og holdent akcepteret af Kirken. At sige at Uddannelse tilintetgør Troen er fejlagtigt, og findes der Personer med svag Tro, saa er det ikke paa Grund af den Uddannelse, de har faaet, men af helt andre Grunde. F. Eks. Tro paa Evangeliet er meget lig en levende Organisme. For at den kan holde sig sund og stærk, saa maa den fødes. Sultes den derimod, saa bliver den sygelig, og til Slut dør den. Tabet af ens Tro kan i alle Tilfælde føres tilbage til Ligegyldighed, Misbrug og Synd. Troens Føde er enkel men fuldstændig. Kundskaben om Evangeliet maa opretholdes og forøges ved regulært og fortsat Studium. Denne Kundskab maa ogsaa levendegøres ved aktiv Lydighed mod Kirkens Forlangender. Sand Intelligens og Visdom, som er den virkelige Hensigt med Uddannelse, er Kundskab og Anvendelse deraf til Menneskehedens Gode, dette i Henhold til Frelsens Plan.

Forsømmer man at vedligeholde sit Kendskab til Evangeliets Principper ved at studere det til bestemte Tider, og samtidig bliver ligegyldig med Hensyn til at praktisere det

i sit daglige Liv, er man tilbøjelig til at miste sin Tro. Det er altid sørgeligt at se et Menneske, som gennem mange Aar har studeret en eller anden Gren inden for Videnskaben, og i denne Tid kun har ofret ringe eller ingen Tid paa sin Religion, sidde som Dommer over Evangeliet. Det er en fejlagtig Antagelse af ham og fuldstændig uværdigt for en studeret Mand at antage, at Kundskab om Religion kommer af sig selv, medens Kundskab om alt andet kommer gennem Arbejde og Stræbsomhed. Man undres over Mennesker, som ikke forstaar, at kun et bedende Menneske kan udtale sig om Bøn. Det samme gælder den, som holder Visdomsordet, og den, som betaler sin Tiende. Disse kan udtale sig om Meningen med det og Værdien deraf. Saadan er det med Hensyn til hele Evangeliet. Nogle saakaldte uddannede Mænd gør sig selv til Nar, naar de udtaler deres Mening om det aandelige Liv, naar de selv kun lever for det materielle. For at en Mand skal kunne kalde sig Teolog — som indebærer Kundskab om Menneskets Opførsel under de forskellige Tilskikkelser i Livet — saa forlanges der et mere intenst Studium og mere Praksis end til nogen anden Gren inden for Videnskaben. Man kan ikke stole paa tidligere Kundskab, for denne viger for Tidens Gang. Alle maa, enten det gælder Religion eller anden Videnskab, føre sin Kundskab up-todate, ellers havner han paa Hylden, hvor man gemmer værdiløse Ting og Sager. Den Student, som hver Dag lægger sine Problemer i Herrens Haand, og i det mindste vil spendere 10 Minutter dagligt paa at studere Evangeliet og samtidigt efterlever dets Forlangender, finder, at hans Tro tiltager, eftersom han udvikler sin Kundskab om Evangeliet. Hans Forstaaelse af Sandheden, idet han sætter alt ind paa at opnaa denne, vil blive klarere, eftersom Tiden gaar.

Vi finder oftere Undskyldninger for ikke at udføre kirkelige Pligter blandt den studerende Ungdom end inden for nogen anden Gruppe. Det kan maaske være, at der ikke findes nogen Gren af Kirken i den By, hvor de studerer, og Søndagen bliver da benyttet som en almindelig Hverdag. Denne og andre vage Undskyldninger fremhæves som Retfærdiggørelse. Engang holdt en lille Gruppe paa tre i

en saadan By sig til Kirkens Forlangender, de mødtes hver Søndag og havde deres Nadvermøde og bar deres Vidnesbyrd for hinanden, og i Dag besidder disse tre et kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliet. Andre har gjort det samme, og Resultaterne er ikke udeblevet.

Mangel paa Tro vil ogsaa findes hos dem, som tager efter andre Studenter, idet disse lærer Ting, som er modstridende med Evangeliets Lærdomme. Disse, som gør dette, beviser, at de mangler moralsk Mod og ikke ejer Overbevisning nok til at forfægte deres Tro. De er svage, tilbageholdende Sjæle, som ikke egner sig som Ledere. De drikker, ryger og færdes med ligesindede. En berømt Professor er maaske et Offer for Nikotin, og straks skal alle Eleverne efterabe ham. Andre drikker Alkohol, atter andre har for Vane at latterliggøre Religionen og herfra faar Eleverne Mod til at gøre det samme. Disse, som saaledes efteraber, forstaar ikke, at en Mand kan være fremragende paa eet Omraade og alligevel have store Svagheder, idet de glemmer, at den, som kæmper for det Rette, uden Tvivl vil vinde sin Næstes Agtelse.

Tab af Tro som Følge af at nyde forbuden Frugt, kan ikke siges at være en Følge af Uddannelse. Nogle Studenter falder, idet de søger efter Sandheder, for umoralske Vaner, og undtagen en hurtig og alvorlig Omvendelse finder Sted, er de snart at finde i de vantros Rækker. Et urent Liv forgifter Troen. Som Regel finder vi, at de, som har mistet deres Tro paa Grund af seksuelle Udskejelser bliver Fjender af alt aandeligt og søger at modarbejde Kirken, de aabenbarer en daarlig Form for Selvretfærdiggørelse.

Saa har vi dem, der beflitter sig med flygtige Tanker. De findes iblandt Studenter og Lærere. De tror og fortæller. at Universiteterne og deres Lærere er i Opposition mod Evangeliets Lære. De er blevet beruset af alle de nye Fakta og Teorier. De glemmer at se Forskellen paa Fakta og den Forklaring, som man forsøger at give. Jordens Alder, f. Eks. er ikke kendt af nogen, men har været Genstand for mange Gisninger; dette er for mange af dem blevet noget overmaade vigtigt, idet det synes at aflive selve Teologien. De

glemmer, at Videnskaben op til i Dag har beflittet sig paa at samle alle Fakta angaaende dette Spørgsmaal. De glemmer, at Evangeliet først og fremmest befatter sig med den menneskelige Opførsel og retfærdiggør al Lærdom, der er bevist at være sand, dette i Forbindelse med den Brug, som Mennesket gør af det. I al Korthed, saa finder vi, at de, som finder Uoverensstemmelser mellem Religionen og Videnskaben, er dem, som ikke besidder nogen virkelig Kundskab, de har ikke nogen virkelig Kundskab, og deres Tanker er langt fra voksne. Hvis disse vilde studere videre, saa vilde de snart finde, at der ikke findes nogen Uoverensstemmelser inden for Sandhedens Ramme, men kun Harmoni. Evangeliet akcepterer og indbefatter alle Sandheder; men de maa være Fakta og ikke kun Teorier. Vi har altsaa fire Fakta, som er Skyld i, at man mister Troen, og dette bare blandt en lille Del af dem, som søger højere Uddannelse. Først har vi den Tro, som dør Sultedøden, fordi der ikke tilføjes den nogen Føde gennem Studium og Udførelse af Evangeliets Forlangender. Den næste er paa Grund af, at man søger at efterligne Personer, som har antaget daarlige Livsvaner. Som Nummer tre har vi Umoralskhed, og som Nummer fire, Mangel paa Forstaaelse af Religionens Slægtskab med al Sandhed.

Disse fire Punkter er de vigtigste, der ligger til Grund for Vantro. Mennesker, som tilhører en eller flere af disse Grupper, og som vover at sætte sig som Dommere angaaende nogle af Evangeliets Principper, behøver man ikke engang at diskutere Sagen med. Lad dem først og fremmest sætte deres eget Hus i Orden, før de sætter sig til Dommer over, hvordan andre ordner deres Hus. Bag alle disse Aarsager ligger Ønsket og Viljen til at beholde og udvikle Troen. Uden en stærk Trang til at ville tro, er Sagen haabløs. Der findes ikke personlig Fremgang i nogen Aktiviteter, videnskabelige eller religiøse, undtagen i Forbindelse med et oprigtigt Ønske og stærk Vilje. Uddannelse, enten den er høj eller lav, svækker ikke Troen, men derimod vil Livsførelsen og Anskuelsen hos dem, som søger Uddannelse, afgøre Troens Natur og Styrke.

Jeg sagde i Begyndelsen af den første Tale, at jeg baserer alt, hvad jeg siger, paa Skrifterne, at Kirkens Standardværker er den Maalestok, Herren har givet os, hvorved vi er i Stand til at bedømme enhver Lærdom og Teori, og hvis der er noget, som ikke er i Overensstemmelse med det, der er givet os i Aabenbaringerne, behøver vi ikke modtage det. Enten jeg siger det, eller nogen anden siger det, enten det kommer gennem Menneskers Filosofering eller ligegyldigt naar som helst et Udsagn bliver givet, som er i Konflikt med det, som Herren har aabenbaret, skulde I vide, hvilken Vej I skulde følge. Saa vidt som det angaar mig, vil jeg kun lægge det til Side. Jeg bryder mig ikke om, hvor mange Mennesker, der tror paa det. Jeg bryder mig ikke om, hvor megen Understøttelse det finder i den saakaldte videnskabelige og filosofiske Verden. Hvis det ikke harmonerer med det, Herren har aabenbaret, er det intet værd.

Nu, Herren siger, da han har fuldendt sit Skabelsesværk, at det alt er »saare godt«. Udmærket. Hvis alt var saare godt — og kan I forestille eder Herren skabe noget, der ikke var godt? Hvad i al Verden vil I gøre med de Teorier opfundet af Mennesker, som anbringer denne Verden i Millioner af Aar i en Tilstand af Uro, Død, Forandring og Strid: hvad vil I gøre ved det? Jeg stiller eder dette Spørgsmaal.

Vandene paa eet Sted.

Lad os finde ud af, hvorledes Tilstandene i Følge Herrens Aabenbaring var. I Abrahams Bog læser vi: »Og Guderne bød, sigende: Lad Vandene under Himlen samles tilsammen paa eet Sted, og Jorden blive tør; og det skete, som de bød.«

Som jeg sagde i den første Tale, blev al Vandet bragt sammen paa eet Sted. Dette betyder, at Sandjorden fandtes paa eet Sted, ikke sandt?, og man havde ikke en Masse Øer og Fastlande? Nu, hvis det er rigtigt, saa burde vi være i Stand til gennem Skrifterne at vise, at den Tilstand, som herskede i Begyndelsen, vil blive gengivet, ellers er det ikke en Genoprettelse af alle Ting, og saa er det, som jeg siger,

ikke sandt. Som vi fortsætter vil vi se, om vi kan bevise disse Ting.

Paa vort historiske Kontor har vi et Bind paa adskillige hundrede Sider med Titlen »Vor mobile Jord« skrevet 1926 af Dr. Reginald A. Daly, Professor i Geologi ved Harvard Universitetet. I dette Værk beviser han eller prøver paa at bevise, at paa ét Tidspunkt var al Landet samlet og al Vandet ligeledes. Det er akkurat, hvad Skrifterne siger. Men da han er Geolog og Videnskabsmand fører han denne Tilstand, hvor dette fandt Sted Millioner af Aar tilbage i Tiden.

Jeg har her et Udklip fra »Tro det eller ikke« af Ripley, som jeg har klippet ud af Bladet den 15. Januar 1941; det er for lille til, at De kan se det; men jeg vil med Glæde lade det gaa rundt. I dette viser Ripley, at De kunde tage hele Jordens Overflade, hvis De var i Besiddelse af de nødvendige Kræfter.

Hæng et Kort op paa Væggen og tag et Overblik over det; og hvis De har et, som De ikke bryder Dem særligt om, tag en Saks og klip det ud langs Afrikas og Europas Kyster og langs Sydamerikas og Nordamerikas og se, om De ikke kan faa Stykkerne til passe sammen.

Ved Genoprettelsen af alle Ting vil dette finde Sted. Jeg siger ikke dette paa Grund af noget Udsagn givet af nogen Videnskabsmand. Jeg siger det ikke, fordi jeg har dannet mig nogen Forestillinger herom, fordi jeg har set paa et Kort. Jeg siger det, fordi Herren selv har sagt det. Hvis I er villige til at lade mig gaa lidt væk fra Kirkens Standardværker og præsentere nogle Udtalelser givet af nogle af Kirkens Ledere, kunde jeg lide at læse en eller to Ting for eder; for i det mindste at vise, at jeg ikke er saa langt fra Sporet. Jeg har nogle gode Meningsfæller i det mindste. Naar jeg har Profeten Joseph Smith og Brigham Young, Parley P. Pratt, John Taylor og andre, alle paa min Side, tror jeg, at jeg har nogle temmelig gode Meningsfæller, og jeg vil hellere have saadanne Meningsfæller end Folk, som gør sig uklare Forestillinger om, at Tingene begyndte for Millioner Aar tilbage i Havet og herfra har udviklet sig til.

hvad de nu er. Her er et Udsagn af Præsident Brigham Young.

Brigham Youngs Vidnesbyrd.

»Hvem anbragte denne Syndens Plet paa dette smukke Skaberværk?«

Nu, førend jeg læser mere, har De saa dannet Dem en Forestilling om, at Jorden var et smukt Skaberværk, førend Syndens Plet blev anbragt paa den?

»Hvem anbragte Syndens mørke Plet paa dette smukke Skaberværk? Mennesket. Hvem, undtagen Mennesket skal fjerne den smudsige Plet og gengive alle Tingene deres tidligere Renhed og Uskyldighed?«

Hvad mente han med »tidligere Renhed«? Henviste han ikke til, hvad jeg læste for eder, og som Herren havde sagt, at alt var godt? Nu for at fortsætte Citatet:

»Men kan det gøre det uafhængig af himmelsk Hjælp? Nej, det kan ikke. For at hjælpe det i dette Arbejde findes den himmelske Naade her. Himmelsk Visdom, Magt og Hjælp findes her, og Guds Love og Ordinancer findes her. Englene, der er retfærdige, fuldkommengjorte Mennesker, findes her. Jesus Kristus, vor store Højpræst, sammen med Profeter, Apostle og Hellige, er her for at hjælpe Mennesket i denne store Gerning at helliggøre sig og Jorden til dens endelige Herliggørelse i dens paradisiske Tilstand. Alt dette vil blive udført gennem det hellige Præstedømmes Love. Nogle beklager maaske, at vore første Forældre syndede. Dette er noget Nonsens. Hvis vi havde været der, og de ikke havde syndet, vilde vi have syndet. Jeg vil ikke dadle Adam og Eva. Hvorfor? Fordi det var nødvendigt, at Synden skulde komme ind i Verden. Intet Menneske kunde nogensinde forstaa Ophøjelsens Princip uden at blive stillet over for dets Modsætning. Hvorledes syndede Adam og Eva? Var de i direkte Opposition mod Gud og hans Styrelse? Nej! Men de overtraadte Herrens Befaling og gennem deres Overtrædelse kom Synden ind i Verden.«

Bemærk: »Synden kom ind i Verden.« Dette harmonerer ikke helt med Verdens Filosofi, vel? For i Følge Verdens

Filosofi, saaledes som vi faar den indprentet i vore Skoler, har Synden altid været her; det vil sige, hvad vi kalder Synd, har altid været her. De kalder det ikke Synd. Men lad mig slutte med at læse, hvad Præsident Young har sagt:

»Herren vidste, at de vilde gøre dette, og han havde udtænkt, at de skulde. Saa kom Forbandelsen over Frugten, over Grøntsagerne og over vor Moder Jord, den kom over de krybende Ting, paa Kornet paa Marken, Fiskene i Havet paa alle Ting henhørende til denne Jord, gennem Menneskets Overtrædelse.« (Discourses 157, 8.).

Nu, det er Brigham Young, som siger dette, saa gaa ikke ud og fordøm mig for at gentage det. Jeg er blevet fordømt for at sige den Slags Ting, og det er derfor, at jeg vil befæste mine Ord ved at lade en anden sige det.

Franklin D. Richards Vidnesbyrd.

Nu i vort lille Udtog læste jeg.

«Ordet Forsoning betegner Befrielse gennem et Løskøbelsesoffer fra Straffen for en brudt Lov. Betydningen bliver udtrykt i Job. 33 : 34 »Befri ham for at gaa ned i Graven; jeg har fundet en Løskøbelse.«

Som lært af Jesus Kristus betegner det Udfrielse gennem hans Død og Opstandelse, Befrielse fra den Magt, som Døden har faaet over Jorden og alt derpaa, gennem Adams Overtrædelse.«

Disse Brødre erklærer, at ikke kun Adam, men Jorden og alt paa den deltog i Faldet gennem Menneskets Overtrædelse. Det samme sagde Præsident Brigham Young. Og saaledes siger Franklin D. Richards, som samlede denne lille Bog.

Døden vilde ikke være kommet.

Nu, her igen fra Præsident Young:

»Det er meget sandt, var Synden ikke kommet ind i Verden og Modsætningen indført, vilde Døden ikke være kommet. Fra dette Tidspunkt og til i Dag er Døden, Opposition, Egenkærlighed, Ondskab, Vrede, Stolthed, Mørke og Ondskab over al Beskrivelse, tiltaget.« (J. of D. 1, 234—5).

Daabens Nødvendighed

Der er gennem Aarene opstaaet mange forskelige Sekter, og lige saa mange Sekter, der findes, omtrent lige saa mange forskellige Meninger findes der med Hensyn til Daaben.

Nogle Mennesker mener og paastaar, at Daaben blot er et ydre Tegn paa indre Værdi, og at Daaben egentlig slet ikke behøves, men at den selvfølgelig kan udføres alt efter den enkelte Persons Ønske.

Hvilket fattigt Resultat for disse Mennesker at komme til, især for Mennesker, som mener at være kristne, og som læser flittigt i Bibelen.

Thi ved at læse i Bibelen, som er Guds Ord, kan vi finde mange Skriftsteder, som ene og meget tydeligt lader os Mennesker, som Bibelen er givet til, forstaa, at uden vi bliver født af Vand og Aand kan vi ikke komme ind i Guds Rige. Dette kan vi finde i Johs. 3:5.

Og vi har sikkert allesammen hørt om Høvedsmanden Cornelius; han var en from Mand, og han frygtede Gud og var god mod alle fattige og nødlidende, og han glemte aldrig sine Bønner til Gud.

Han saa i et klart Syn om Dagen en af Guds Engle komme til sig og sige:

»Dine Bønner og Almisser er stegne op for Gud og ihukommet. Og send nu nogle til Joppe og lad hente Simon, som kaldes ved Tilnavnet Peter. Han er til Herberge hos en Garver, hvis Hus er ved Havet. Han skal sige dig, hvad du bør gøre.«

Og saa fortælles der videre om Simon Peter, som havde et Syn, da han paa den 6. Dag var gaaet op paa et Tag for at bede.

Peter fik et mærkeligt Syn, idet der fra Himmelen dalede en Dug ned med Vildt, Fugle og Kryb, og der lød en Røst, som befalede Peter at slagte disse Dyr og spise; men Peter svarede, at han aldrig havde spist noget vanhelligt og urent; men Røsten lød igen:

»Hvad Gud har renset, holder du ikke for urent.«

Og tre Gange bliver denne Dug sænket ned foran Peter

og optagen til Himmelen igen, og Peter undres og spekulerer over dette Syn, hvad det kan betyde.

Men Peter hører igen en Røst, som opmuntrer ham til at følge med de tre Mænd, der var udsendt fra Cornelius's Hus.

Og Peter følger med, og han forstaar omsider af det Syn, han har haft, at han ikke skal finde noget Menneske urent og vanhelligt, selv om dette er fremmed for ham.

Til sidst ved vi, at Peter befaler Cornelius og mange andre at lade sig døbe.

Det viser igen tydeligt, at vi ikke kan komme uden om Daaben, som Kristus har indstiftet til Frelse for os.

Om vi saa er aldrig saa gode og holder vore Bønner, da er det ikke nok, hvis vi ikke viser Lydighed i alt.

Vi ved, at Gud, vor himmelske Fader, sendte sin Søn, den enbaarne, for at berede Vejen til Frelse for alle Mennesker, som er paa Jorden.

Jesus Kristus lod sig døbe for at fuldbyrde al Retfærdighed. Johannes undredes meget over, at Kristus kommer til ham, men Jesus siger til ham:

»Tilsted det nu; thi saaledes sømmer det sig for os at fuldkomme al Retfærdighed.«

Det alene viser tydeligt, at Gud fordrer, at alle Mennesker skal blive døbt. Og naar Kristus, som var syndfri, lod sig døbe, hvor meget mere er det da ikke paakrævet og i allerhøjeste Grad nødvendigt, at vi, som er smaa og syndige Mennesker, bliver døbt.

Det er vel nærmest at drive Spot med Troen, naar man udgiver sig for et kristent Menneske og paastaar, at man tror paa Gud og hans hellige Vilje, men ikke er villig til at adlyde og leve efter Guds Befalinger.

Dette at tro paa Guds Ord og alligevel ikke adlyde det er at forøge sin egen Strafskyldighed.

Man kan faktisk benævne en saadan Levemaade for værende hyklerisk.

Og hvad kan man sige om en Persons saakaldte Oprigtighed, som kun holder Guds Befalinger, naar der er fastsat Straf for deres Overtrædelse.

Man kan vist ikke paastaa, at en saadan Persons Omvendelse er fuldtud oprigtig.

Lad os igen tænke paa Kristus og hans ydmyge Lydighed mod Faderens Vilje, idet han lod sig døbe, endskønt han var helt fri for al Synd. Det burde i Sandhed mere end noget andet være Vidnesbyrd nok for alle Mennesker, ja, hele Verden, om, at ingen kan gaa uden om den Betingelse, at Daaben er absolut nødvendig for Frelse.

Igen et Eksempel taget fra Bibelen, som ikke er en fremmed Bog for nogen.

Paulus af Tarsus hørte sin Frelsers Stemme, men han kunde ikke af den Grund komme ind i Kirken uden først at gaa i Daabens Vande og modtage den Helligaand til Vejledning.

Og siden var Paulus selv en ivrig Forkynder af Daabens Nødvendighed for alle Mennesker, som har opnaaet Ansvarsalderen.

Ja, for der findes jo desværre mange Mennesker, som godt nok mener, at Daaben er nødvendig, men mon de selv er helt paa det rene med, hvorfor de tror paa Daaben? Mon de i det hele taget tror paa Gud, som er Kærlighedens og Retfærdighedens Gud, naar de mener, at dersom et lille Barn, der kun kommer en ganske kort Tid her paa Jorden, og følgeligt er saa uskyldigt, som nogen kan være, dog ikke er berettiget til Frelse, hvis det ikke er døbt, inden det forlader denne Jord.

De Mennesker, der er af en saadan Mening, fornægter Kristi Naade.

Barnedaaben er en Skik, Mennesket selv har indført i deres Mangel paa Oplysning. Barnedaaben fandtes ikke de to første Aarhundreder efter Kristus.

Daaben er den tredie Betingelse for at kunne blive Medlem af Guds oprindelige Kirke her paa Jorden, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Og at mange maa faa Øjnene op i disse sidste Dage og slutte en Pagt med Gud, er min Bøn i Jesu Kristi Navn, Amen.

Grethe Stromberg.

Kredslærernes Budskab

Januar 1947.

Hvorledes værdsætter du dit Medlemsskab i Kirken?

Da Jesus havde fuldendt sin Forklaring om »Sædemanden«, saa viste det sig, at hans Ord, endskønt de vilde blive forkastet af nogen, dog vilde blive antaget af andre, der vilde være i Besiddelse af forskellige Grader af Trofasthed. Nogle vilde modtage Ordet med Glæde, men naar de mødte Modstand, afvige fra Troen. Andre tillod efter at have modtaget hans Ord Bekymringer for denne Verdens Gods og Guld at kvæle deres Tro, og de kom ikke til at bære Frugt.

Til Slut har vi dem, som har bevaret Troen og har baaret megen Frugt. Sidste Dages Hellige skulde studere denne Lignelse og gennem den finde ud af, hvad Kirken betyder for dem.

Hvorfor mister Folk deres Tro? I Henhold til Lignelsen. saa bliver nogen fornærmet, de føler sig maaske saaret og mister paa denne Maade deres Tro. Jesus regner disse blandt dem, han kalder »Ulve i Faareklæder«, som lærer falske Lærdomme og derigennem forvirrer de svage og vaklende. Gennem falske Beskyldninger, som de hamrer ind i de svages Bevidsthed. som f. Eks. Usandheder som Kirken er paa Afveje, at dens Ledere er kommet paa Vildspor, at Forstanderen eller Præsidenten har fornærmet dem paa en eller anden Maade, — og da de ikke har Rygrad til at modstaa disse Angreb af falske Lærere, saa kommer de paa Afveje.

Har du givet op paa Grund af Forfølgelse? Vi lider ikke megen fysisk Forfølgelse i Dag; men der findes dem, som er gnavne paa os, fordi vi ikke ryger eller drikker med dem. fordi vi ikke tager med dem paa Ture om Søndagen i Stedet for at gaa til Møde, eller ogsaa, fordi vi ikke bryder andre Love, som de selv bryder. Synes du, at du synder? Hvad har størst Værdi for dig? Ro og Fred for disse »Ulve i Faareklæder« og deres Forfølgelse eller din Religion, som du skulde staa trofast i? Dit Medlemsskab i Kirken er dit Medlemsskab i Guds Rige. Se nøje efter, hvilken Værdi du sætter paa det.

Fra Missionsmarken

VELSIGNELSER:

København: — Den 10. Nov. 1946 blev en Datter af Ældste Sigfred Aron Andersen og Hustru, Str. Gerda Zander, f. Hansen, velsignet af Missionspræsident Alma L. Petersen og fik Navnet *May Zander Andersen.* May blev født i København den 5. Sept. 1946.

Randers: — Samme Dag blev en Søn af Brd. Kaj Julian Nielsen og Hustru Birgitte Katrine, f. Andersen, velsignet af Missionær Niels C. Carlsen og fik Navnet: *Kaj Julian Nielsen.* Kaj blev født i Randers den 6. Sept. 1941.

DAABSHANDLINGER:

Aarhus: — Den 22. Sept. 1946 blev *Harry Peter Jensen* døbt af Distriktspræsident Frede E. Thomsen, Haandspaalæggelse af Ældste Laur. Christiansen; *Tage Ingvard Davidsen* døbt af Ældste Peter Olsen, Haandspaalæggelse af Missionær Enoch O. J. Henriksen og *Leif Poul Daniel Gudmundsen,* døbt af Distriktspræsident Frede Thomsen, Haandspaalæggelse af Peter Olsen.

Aalborg: — Den 13. Oktober 1946 døbtes følgende i Aalborg: *Christian Johan Larsen* af Grensforstander Arnold J. Bukke, Haandspaalæggelse af Ældste Axel Mathiesen; *Karl Johan Petersen* døbt af Distriktspræsident Henry Løjborg, Haandspaalæggelse af Missionær L. Nielsen Clark; *William Anker Petersen* døbt af Distriktspræsident Henry Løjborg, Haandspaalæggelse af Ældste Emil Sandberg; *Eleonora Elisabeth Petersen* døbt af Distriktspræsident Henry Løjborg, Haandspaalæggelse af Ældste Børge Andersen, og *Ketty Elisabeth Larsen* døbt af Grensforstander Arnold J. Bukke, Haandspaalæggelse af Ældste Andreas Fristrup.

Esbjerg: — Den 23. Oktober 1946 blev *Toni Vildsted Christensen* døbt af Missionær Chris. A. Petersen, Haandspaalæggelse af Missionær Frank Sandberg.

ORDINATIONER:

Aalborg: — Den 6. Oktober 1946 blev følgende to Medlemmer af Grenen forfremmet i Præstedømmet: *Frank Emil Sandberg* til Ældste, ordineret af Missionspræsident Alma L. Petersen og *Henning Jørgensen Fanø* til Præst, ordineret af Missionspræsident Alma L. Petersen.

Esbjerg: — Den 6. Oktober fik *Holger Carl Otto Christensen* meddelt Præstedømmet, idet han blev ordineret til Diakon af Missionær Chris. A. Petersen.

Randers: — Den 13. Oktober blev *Hans Julian Nielsen* ordineret til Præst af Missionspræsident Alma L. Petersen og *Jens Christian Petersen* til Diakon af Missionær Enoch Henriksen.

Dødsfald:

Frederikshavn: — Den 22. September 1946 afgik en af Frederikshavns Grens ældre Medlemmer Broder *Hans Simon Nielsen* ved Døden i den høje Alder af 85 Aar. Brd. Nielsen blev indlemmet i Kirken ved Daab den 7. Juni 1931. — Æret være hans Minde!

København: — Den 7. Oktober 1946 afgik en af Københavns Grens yngre Søstre, *Elna Elvira Petersen* ved Døden efter et Ulykkestilfælde, kun 38 Aar gammel. Str. Petersen blev Medlem af Kirken den 23. Oktober 1926. — Æret være hendes Minde!

Odense: — Søster *Johanne Larsen* afgik ved Døden Torsdag den 21. November 1946 og blev begravet fra Kirkegaardskapellet i Odense Tirsdag den 26. November under vor Kirkes Ledelse. Talen over afdøde blev holdt af Ældste Orson B. West, der repræsenterede Missionspræsidenten, da denne var forhindret i at være til Stede. Graven indviedes af Ældste Erik Thomsen. Søster Larsen levede og døde som en trofast Sidste Dages Hellig, og vi lyser Fred over hendes Minde.

FØDSELSDAG:

Esbjerg: — Den 22. November fyldte Broder *Anton Christensen* 75 Aar. Skønt lidt sent ønsker vi hjertelig til Lykke!

MISSIONÆRER:

Ankomst:

28. Oktober 1946.

Søster *Eva Hansen*, beskikket til at arbejde i Aalborg; *Paula Jensen,* beskikket til at arbejde paa Missionskontoret; Ældste *Donell Rasmussen,* beskikket til at arbejde i København og Ældste *Glen Muir Marcussen,* beskikket til at arbejde i Esbjerg.

12. November 1946.

Biskop *Christian Jensen* fra Kanada, beskikket til at arbejde i Horslunde, Lolland; *Christian Nielsen* fra København, beskikket til at arbejde i Horslunde; *Rita Bukke* fra Aalborg, beskikket til at arbejde i København; Broder og Søster *Aldrid Christensen,* beskikket til at arbejde i Aalborg; Ældste *Hans Christian Werner* og Hustru beskikket til at arbejde i København; Ældste *Lyle H. Petersen,* be-

skikket til at arbejde i København; Ældste *Richard D. Nielsen*, beskikket til at arbejde i København; Ældste *Dean E. Salvesen*, beskikket til at arbejde i København; Ældste *Mark Fowler*, beskikket til at arbejde i Aalborg; Ældste *Grant Lee Hansen*, beskikket til at arbejde i Aalborg og Ældste *Francis Dean Berry*, beskikket til at arbejde i Horsens.

2. December.

Ældste *George Felsch*, beskikket til at arbejde i København; Ældste *Rulon S. Burton*, beskikket til at arbejde i Odense; Ældste *Mark Berrett*, beskikket til at arbejde i Helsingør; Ældste *Douglas G. Reed*, beskikket til at arbejde i Odense; Ældste *Francis J. Barton*, beskikket til at arbejde i Aarhus og Ældste *Lyle Hintze*, beskikket til at arbejde i Aarhus.

7. December 1946.

Ældste *Thorvald J. Jensen* fra Aarhus, beskikket til at arbejde i Odense.

17. December 1946.

Ældste *Reed Robert Durtchi*, beskikket til at arbejde i København; Ældste *Elvin M. Lunt*, beskikket til at arbejde i Aarhus; Ældste *Ashby D. Nelson*, beskikket til at arbejde i Aarhus; Ældste *Willard H. Christensen*, beskikket til at arbejde i Esbjerg; Ældste *Nick R. Petersen*, beskikket til at arbejde i Brønderslev; Ældste *Kay J. Andersen*, beskikket til at arbejde i Aarhus; Ældste *Emerson Blaine Sørensen*, beskikket til at arbejde i Aarhus; Ældste *V. Wayne Nelson*, beskikket til at arbejde i Odense.

FORFLYTTELSER:

15. November 1946. Ældste *Poul Reed Andersen* fra København til Horsens.

9. December 1946. Ældste *Don Hale Nelson* fra Odense til Helsingør.

AFLØSNING:

22. November 1946. Ældste *Peter Olsen*, Aarhus, afløst for at rejse til Amerika.

23. November 1946. Ældste *Richard Nielsen* fra Aarhus afløst paa Grund af sin Hustrus Sygdom.

SØNDAGSSKOLEN

(Februar)

NADVERVERS

Mon findes kan en Kærlighed
som hans der for os Døden led;
Og fra sit Hjem i Himlen kom
for os at fri fra Syndens Dom.

KORLEKTIER:

1. Søndag: (I. Nephi 10:6.) »Thi den hele Menneskeslægt var i en fortabt og falden Tilstand, og vilde altid forblive saaledes, medmindre de vilde forlade sig paa denne Forløser.«

2. Søndag: (I. Nephi 10:19.) »Thi den, som flittigt søger, skal finde; og Guds Hemmeligheder skal blive aabenbaret for ham ved den Helligaands Kraft.«

3. Søndag: (Luk. 6: 33, 35.) »Men dersom I gør vel imod dem, der gør vel imod eder, hvad Tak har I derfor? Thi ogsaa Syndere gør det samme *** Men elsk eders Fjender og gør vel og laan ud uden at vente noget derfor, saa skal eders Løn blive stor, og I skulde være den Højestes Børn; thi han er god mod de utaknemmelige og onde.«

4. Søndag: (Luk. 12: 8—9.) »Men jeg siger eder: Enhver, som vedkender sig mig for Menneskene, ham vil ogsaa Menneskesønnen vedkende sig for Guds Engle; men den, som har fornægtet mig for Menneskene, skal fornægtes for Guds Engle.«

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet, København.